

Besväradt d. 25 Mars 1831.

Höglärde färd vidberände Herr
Profesorn!

Det hade länge sedan varit min önskan, att kunna
na någon underrättelse om den tillämnade under
föreläsningen af Haldesfjället, men de ledsamhetes, som
derid mött mig, hafva på lång tid afhållit mig
från att skriva något derom, då jag utlo sett mig
i stånd, att besöka Herr Profesorn, samt att
förhoppningar. - Af det tydniga seer, som detta
är äfven besjårat för Sverige, som Herr Pro-
fesorn, genom gammal erfarenhet, stuta, hvad
merken det haft på fjällbyggnads flora. Den tid
man kunnat göra några insamlningar, hade
fjällbäckarne tvärlut af sin bräddan. Det reg-
nade beständigh. Jag kunde således inte komma
till Haldesfjället, utan måtte åtnöja mig med
Käbdänska af Tjälja, der jag hade den Lybeck,

att få en $\frac{1}{2}$ dags loppfall. Min fjällflora hade
nu inte samma utseende som förr. De varafte väx-
thallen lägo under snön. Således inga faxifrager, in-
gen Agrostis alpestris, ingen alpin. nubella, inte en gång
de allmänna gräset och Stagnostemoner. Af det lilla
som der kunde finnas, junte som blifvit taget för
skring, har jag emellertid inlagt, ^{af} affänd. Jag vet
verkligen inte, om det ännu kommer längre, än
till Skjingsis; ty jag fick höra, att några handlande
från Alton, Granitlandens Tyfte vid namn Mack
skulle resa förut, men på sinas väg inte låg
genom Skarvsnö, så att jag rekommenderade
Daquet på vägen på vink och förlust. Ut i detta
Daquet äro inga Galica, hvilka jag själf mera
vanskliga för att kropps, inläggna förskick Daquet,
och affändas själde. Jag vet ännu inte om der
förra tiden med Salter och Angelika kommer från.
Jag har hört, att der skulle vara kommit till
Stockholm, ^{men} men förut på närliggande Commissionär,
som nu kommer till, på obeständ, genom segran-
de, har inte lemnat det i nåtens andra hand. Jag
måste säga som Prof. Fries om Daquet, som varit
i fällskap med denna lada. "Gud låt der inte hafva
kommit i oblidna händer!"

Den andra punkten af mitt äliggande låter

ännu mindre tillfreds hållanden. Jag anser vid-
ringar för svenske Botanik. Jag tänkte väl sent
på, att gripa mig an med Jaktens; men när jag
skulle bestill, så voro alla prinsten borta. Det var
mina små kamrater för, som nedan gå ut förklar
i Daquetas gåmmen. Således gick hela den Jaktens
omvintet. Den tredje punkten, rörande en afhandling
om allmänliga formförändringar af fjellväxter, etc. som
skulle införas i N. Societ. N. Handl. har jag väl nä-
got funderat på. Den ligger förut Conceperad, men
är något för tung att skicka, med Posten. Jag
måste således apakela något tillfälle, att på
den afskickas. En liten lada med inspektion till
Mörsklin följde med det ofvan nämnda Daquetet,
i hvilka begäres namn, eller nummereringar, det
var på litet, att jag inte en gång ansett det låna
snödan att skriva. Men be honom ändå inte
förlora tålamotet, ej heller upgifva alla hopp.
Några grofne nälar skulle vi behöfva.
Jag har nu hört, att en Stud. Löfvensmark et Comp.
tänka några förmåne resa genom hela Lappland
Kem och Finnmarken, för att taga hela fjellfloran
öfver en kam. De låra således komma att förvara

Sela den Botaniska veorden med tillräckligt antal
djellväxter af både nytt og gammalt. Jag förs är
bunden vid haresuando, men vill ike lofra att
göra på vidlyftiga excursioner, men om det är nå
got som kan intressera af det lilla, som finns på
någon håll, skall det vara min skyldighet att
sitta. La så Herr Professor, till god förman
af den skuld, som jag ännu från Lund
refunder tänka komma förbi haresuando, skulle
det vara mig ganska värbekant, att med den
på några gamla Uppala växter enligt den defekt
lissa, som Herr Professor ännu torde hafva i behåll.

Den reyniga och kalla sommaren, kunde ike anna
en äfvar komma missväck i Lappmarkens delene
mot ena lagarne väl. Denna vintes har varit
gryfelig skall till att börja med. Jag nödgades
i December flere gånger taga in Thermometern på
quak pilen började sjunka i kulen. Söröfign förskäta
observationerne, på noga, som möjligt; förvid jag
under sommar månaderna varit nöjs om att
lä Mattem minimum in bevaknad.

Under längtan, att snart få några underrätter
från Uppala, inleptes jag mig i Herr Pro
fessorns fortfarande gynnelse, för blifvande Herr
Professor
Karesuando den 25^{te} Januarii 1841.
L. L. Adell.